

Sentencja

- 1) Nie podejmując wszelkich środków koniecznych do wykonania wyroku z dnia 4 lutego 2010 r. w sprawie C-185/09 Komisja przeciwko Szwecji, dotyczącego niedokonania transpozycji przepisów dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE, oraz nie ustanawiając w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do wspomnianej dyrektywy, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 260 TFUE.
- 2) Królestwu Szwecji nakazuje się zapłacić na rzecz Komisji, na konto „Środki własne Unii Europejskiej”, ryczałtu w wysokości 3 mln EUR.
- 3) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — ZZ przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-300/11) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Decyzja zakazująca obywatelowi Unii Europejskiej wjazdu na terytorium państwa członkowskiego ze względów bezpieczeństwa publicznego — Artykuł 30 ust. 2 tej dyrektywy — Obowiązek powiadomienia zainteresowanego obywatela o powodach tej decyzji — Ujawnienie sprzeczne z interesem bezpieczeństwa państwa — Prawo podstawowe do skutecznej ochrony sądowej)

(2013/C 225/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZZ

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) —

Wykładnia art. 30 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) w świetle art. 346 ust. 1 lit. a) TFUE — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Decyzja o wydaleniu obywatela państwa członkowskiego z terytorium innego państwa członkowskiego ze względów bezpieczeństwa publicznego — Obowiązek poinformowania zainteresowanego obywatela o powodach wydalenia go pomimo faktu, że właściwe organy uważają takie ujawnienie za sprzeczne ze względami bezpieczeństwa narodowego

Sentencja

Artykuł 30 ust. 2 oraz art. 31 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej interpretować w ten sposób, że wymagają one od sądu krajowego zapewnienia, by nieujawnienie zainteresowanemu przez właściwy organ krajowy, w sposób pełny i dokładny, względów leżących u podstaw decyzji wydanej na podstawie art. 27 tej dyrektywy, jak również odnoszących dowodów było ograniczone do ścisłej konieczności, oraz zapewnienia, by w każdym razie zainteresowany został powiadomiony o zasadniczej treści tych względów w sposób uwzględniający należycie konieczną niejawność dowodów.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG przeciwko Kreis Düren

(Sprawa C-386/11) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Pojęcie „zamówienie publiczne” — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) — Umowa zawarta między dwiema jednostkami samorządu terytorialnego — Przekazanie przez jedną jednostkę obowiązku utrzymania w czystości niektórych ze swoich lokali innej jednostce w zamian za rekompensatę finansową)

(2013/C 225/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf